פרשת מצורע פרק י"ד, א - ל"ב.

(הערה: שאלון זה הוא המשך משאלון תזריע-מצורע תש"ב, שעסק בנגעים ובטעמי דיניהם בכלל. עיין שם. שאלון זה עוסק בפרטי הדברים ובבאור הפסוקים)

א. מה קשה למפרשים בפסוקים הבאים:
1) לבאור ב' ד"ה ביום טהרתו, וזה לשונו: ביום שיראה שנשתנה נגעו.
2) לראב"ע ב' " והובא ומי הם "חבריו"?
3) לספורנו ב' ד"ה והובא אל הכהן ואיך אפשר ליישב קושיתו בדרך אחרת?
4) לראב"ע ד' " ועץ ארז ואזוב ומה פרוש המלים "והעד מדברי חכמת שלמה"?
5) לראב"ע ה' " וצוה הכהן ושחט ומה פירוש המלים "והוא רחוק"?
6) לבאור ז' " המטהר: וז.ל.: הרוצה להטהר מטומאת הצרעת, שהיא טומאת הנגע.

(הערה: הבאור לויקרא נכתב ע"י ר' נפתלי הרץ וויזל (רנה"ו) ולא - כלשמות ע"י רמבמ"ן).

ב. כה הם המקומות ברש"י לפרקנו שבהם חורג רש"י מבאור פשוטו הכתובים ומביא מדברי חז"ל "מהו הנרצה והנרמז בהם", מהו המוסר הכלול

ציין את הפסוק ואת ד"ה.

ג. ג' והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע.
ראב"ע א' החל מן אמר ר' יונה המדקדק....
(הערה: ר' יונה המובא בדברי אב"ע הוא ר' יונה אבן ג'נאח המכונה גם ר' מוריגוס, ועיין דבריו בראב"ע שמות י"ג ח' ד"ה בעבור זה).
1) מה הן שתי הדעות הסותרות זו את זו ומה נמוקי כל אחת מהן?
2) מה אפשר לומר נגד שתי הראיות המובאות בראב"ע (י"ג ל"ז, י"ד מ"ח)?
3) המסכים המלבי"ם עם אחת משתי הדעות הנ"ל או בחר הוא דרך שלישית בבאור הכתוב?

ואלה דברי המלבי"ם: דרך הלשון ליחס הרפואה אל האיש, לא אל המכה. "כי אני ה' רופאך" (שמות ט"ו), "וממכותיך ארפאך" (ירמיה ל'), ובמקום שייחס הרפואה אל המכה יכון שהאיש לא נרפא, רק המכה נרפאה, כמו "נרפא הנתק שהור הוא" (י"ג י"ז) - האדם לא נרפא, כי הנתק עודו בו, רק הנתק נרפא שהתחיל לצמח שער... ואמר (ירמיהו ט"ו) ומכתי אנושה מאנה הרפא, לרבותא שגם המכה לא התחילה להרפא וכל שכן שהוא אין לו רפואה. לפי זה אם היה אומר: "והנה נרפא הצרוע", היה תרושן שסר ממנו הנגע לגמרי, שזה רפואת האדם, אבל כשאומר "והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע, ר"ל שהנגע לבד נרפא והאדם לא נרפא עדיין כי עדיין מגוגע...

ד. ד' שתי צפרים חיות טהורות.
1. ירושלמי נזיר א' הל' א': איה תנויי תני כל עוף טהור קרוי צפרים.
איה תנאי תני על העופות בין טהור ובין טמא קרוי צפרים.
כמי משניהם מובר דש"י ד' ד"ה חיות; ד"ה
" " " רמב"ן " " " החל מן ובעלי התשב אומרים.....
עד לשחק בעוף קטן.

(ועיין דברים י"ד י"א וראב"ע שם!)

2. רש"י ד"ה חיות; ראב"ע ד"ה חיות.
מה ביניהם בפירוש ומה נמוקיהם?

ה. לג - נז נגעי בתים.
1. מהי דעתם של הרמב"ם, הרמב"ן, הרלב"ג ספורנו בענין נגע בתים ומה ההבדל ביניהם?
עיין רמב"ן יג' מ"ז ד"ה והבנד י"ד לד' ד"ה עד כמו שפרשתי.
" ספורנו " " " " " לו' " ומנו את הבית.
רמב"ם הלכות טומאת מצרעת סז' הלכה י': וזה השגתי אינה ממנהגו של עולם אלא אות ופלא היה בישראל מדי להזהירן מלשון הרע, שהמספר בלשון הרע משתנות קירות ביתו...."
רלב"ג: וענין הצרעת באלו הדברים /בגדים, בתים/ הוא ישגבר בהן הלחות הנכרי ויחס הנכרי יחלש חומם היסודי באופן שידרכו אל הבלוי וההפסד... והנה תמצא כי המראה שיורה על כמו זה העמוש הוא הירוק או האדום, כבר תמצא זה בסקוט העפושים סמו מימי האשמות....
2. במה שונה רש"י (על פי ויקרא רבא) לד' ד"ה ונתתי נגע צרעת מכלם ומה מצריכו לפרש כן?